

Ep. 3.299
7882-2

S. Matšab

Petrusika

Handwritten text, possibly a signature or name, written in cursive script at the top of the page.

Le Calcutt Dr d r. d. d. d. d.

310525

82.161.1

OMLADINSKA KNJIŽNICA

KNJIGA ŠESTA

S. M A R Š A K

ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА
"РАДОЈЕ КОМАРОВИЋ"
ПЕШКОВАЦ

РЕТРУШКА

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА
ГРАДА ПЕШКОВЦА
БР. 3299
Струка 4882-2

NAKLADNI ZAVOD HRVATSKE
ZAGREB 1945

Naslov originala

C. МАРШАК

СКАЗКИ ПЕСНИ ЗАГАДКИ

НАРКОМПРОС РСФСР

Государственное издательство детской литературы

Москва 1942 Ленинград

Prevco

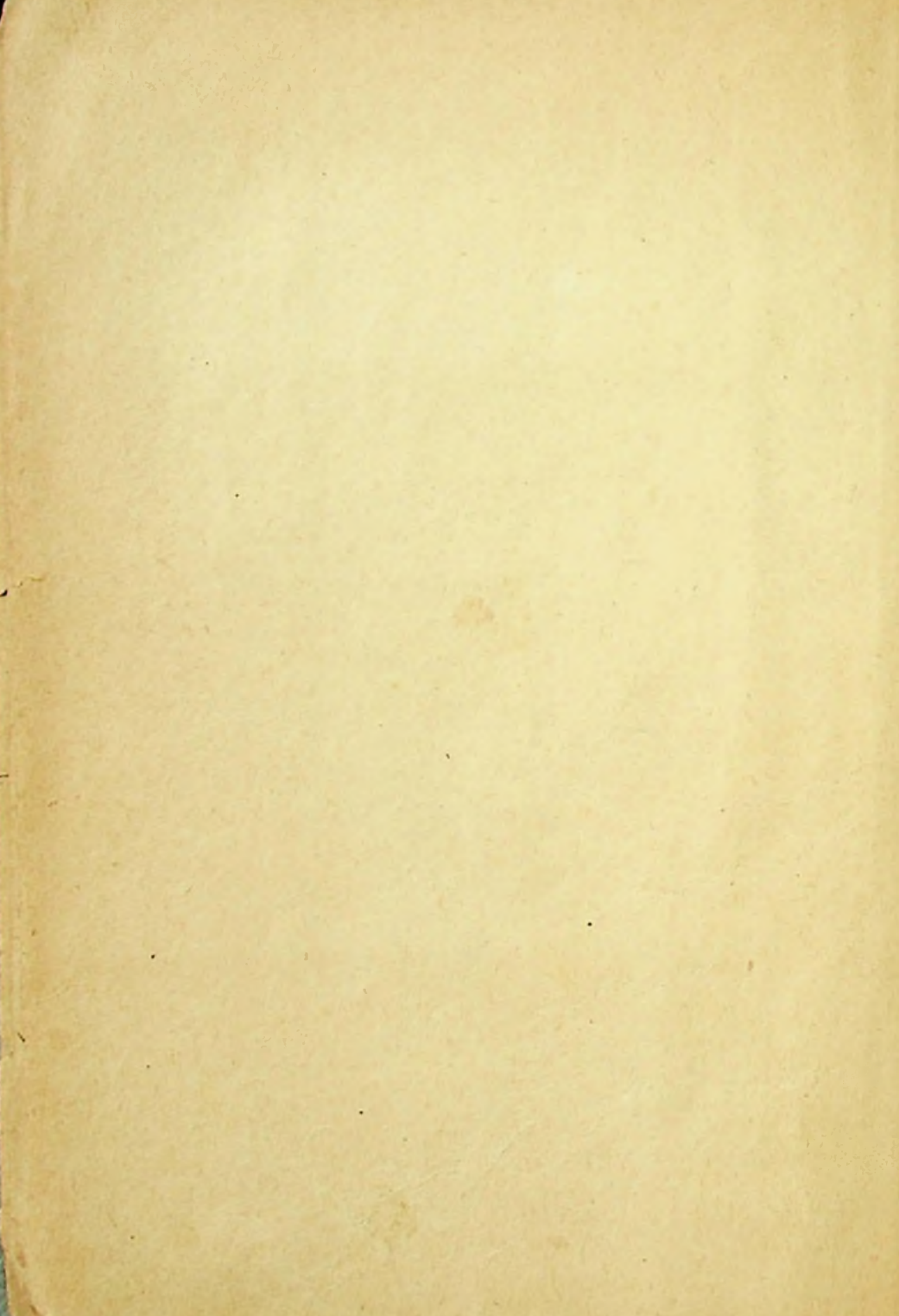
ТОМИСЛАВ ПРПІС

Crtezi

F. VAIC

PETRUŠKA

PETRUŠKA

PETRUŠKINI RODITELJI:

Zdravo, mladi gledaoci!
Mi smo starci, hranioci,
Roditelji, branioci,
A ova bezobrazna njuška,
To je naš sinak Petruška.

(PETRUŠKA): Петрушка

Zdravo, djeco! Što velite?
Sa mnom se tući ne želite?
Sam ću na stotinu poći,
Svi će bez nosova doći!
Može ih doći i dvjesta —
Sve ću oboriti smjesta!

u

PETRUŠKINI RODITELJI:

Na zvoniku deset bije.
Hajd' u školu, vr'jeme ti je!
Ti si naš marljivi đaćić,
Na, pisanke, knjige, kolačić —
Sladak je, s cimetom, s makom,
S paprom, s mirodijom svakom!

PETRUŠKA:

Bolestan sam danas vrlo,
Jao, trbuh moj, i grlo!
Ne mogu se maknuti,
Niti knjige taknuti.

PETRUŠKINI RODITELJI:

Ako se bolesnim ćutiš,
Zvat ćemo l'ječnike...

PETRUŠKA: *šuti.*

PETRUŠKINI RODITELJI:

Šutiš?

Propisat će valerijanu,
Metvicu, bolničku hranu,
Hladne će obloge složiti,
I vatom obložiti.
Poći ćeš u krevet
Na dan, dva il' devet.

PETRUŠKA:

Zdrav sam ja već, zdrav, pa da!
Ja ne trebam l'ječnika!
Nemojte me mučiti,
Radije ću učiti!

RODITELJI:

Do viđenja, naš Petrušo,
Naš jedinče, naša dušo!
Pazi na se putem, daj,
Pod tramvaj se ne guraj.

Roditelji odlaze.

ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА
„РАДОЈЕ ДОМАНОВИЋ“
ЈЕСЕНОВАЦ

PETRUŠKA:

Slobodan sam ptić u svemu!
U školu da jurim? Čemu?
Pa kakve imamo sate?
Hm... račun... mrzim ga, znate.
Krasopis,
Zemljopis,
Ruski jezik, jao!
Od klupe sam se odvikao.
Teško vam učim...
Zar da se mučim?
Da ne bi!
Uredit ću nedjelju sebi!

Petruška ide ulicom. Susreće svinju.

PETRUŠKA:

O, zdravo, guj, guj!
Pa kako, vuj, vuj?
Kako tvoje brižice?
Na ti moje knjižice.
Ponesi tu torbu, udomi je!
No nemoj s njome u pomije!
A ja, na minuticu škrtu,
U šetnju po Ljetnome vrtu.
Ili — alejom, još bolje:
Na ljuljačku, gore pa dolje!

Vješa svinji torbu oko vrata. Svinja bježi.

RODITELJI (s prozora):

Oj, Petruško, stani, stoji!
Uzmi sobom periš svoj!

PETRUŠKA:

U pomoć, mladi gledaoci!
Traže me roditelji, hranioци!
S Petruškom je gotovo! Hu!
U sanduk ću uljesti tu!

ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА
"РАДОЈЕ ДОМАКОВИЋ"
ЛЕСКОВАЦ

Zavlači se u sladoledarski sanduk.

SLADOLEDAR:

Kakva sparina! Ni traga hladu!
Od jutra lutam po gradu.
Za sedam rubalja prodo sam robe,
A sanduk još teži... Ah, fuj, gnusobe!...
Ni pomaknut ne mogu njega,
A ne znam, zbog čega...
Sladoled-vanilija!

PETRUŠKA (*iz sanduka*):

Suncokret i lilija!

SLADOLEDAR:

Sladoled! Lešnjak!

PETRUŠKA (*iz sanduka*):

Češnjak!

SLADOLEDAR I PETRUŠKA (*zajedno*):

Sladoled!

PETRUŠKA:

Studeno! Ledeno! Još sam i bos!
Već mi se smrzlo lice i nos!

Cvokoću zubi... Što nisam za rundu
Ponio od kuće bundu?
Oh, dosadno je tu, nad ledom!
Čak je škola bolja, makar s rasporedom!

SLADOLEDAR:

Tko to u sanduku tuli?

PETRUŠKA (*iz sanduka*):

Tebi u trbuhu kruli.
Vr'jeme je objedu. Hajde.

SLADOLEDAR:

Istina je! Da mu gajde!
Još da rubalj primim samo,
Pa u prvu menzu tamo.

KUPAC:

Ej, čovječe, zar si sapet?
Brzo mi namaži za pet!

SLADOLEDAR:

Od kojega želite?

Otvora sanduk. Iz sanduka iskače Petruška.

KUPAC:

Kakva je to vrsta straga?
Što unutra držiš vraga?

ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА
"РАДИЕ ДОМАНОВИЋИ"
МЕГНОВАЦ

SLADOLEDAR:

Ah, derane! Joj! A-joj!
Sav sladoled ode moj!
Što ću sada? Što ću s tobom?
Što da radim s toplom robom?

PETRUŠKA:

Oprostite, padam ničice!
Za sobicu hvala, čičice!

SLADOLEDAR:

Hvataj! Steži!
Drži! Veži!

PETRUŠKA (*bježi*):

Jao, straža svuda!
Nemam više kuda!
Petruškin konac je očit.
U Kružni kanal ću skočit.
Do dva ću brojiti, ja, ubogi Rus,
Pa u vodu pljus!

(*Plače.*)

Jedan... Dva...
Jadna moja glavica!
Gledaoci mladi, zbogom!
Roditelji dragi, zbogom!
I mamica i tatica!...
...Gle! Nečija kapica!
Prsluk i kaputić!
Nikog blizu! Pusti kutić...

...I hlače na obali! Eno!

Sve odbačeno...

Svršena je muka!

To je preobuka!

Ogrtač i kapica!

Ne će me poznat ni tatica!

(Oblači se.)

Sada sam samozvanac!

Ko da sam otmjeni stranac!

Stigao iz Tambova.

Ruski ne znam ni slova.

Ani-bani,

Komodori,

Saher-maher,

Pomidori!

Pojaoljuju se Petruškini roditelji.

MATI:

Zdravo, mladi gledaoci!

OTAC:

Petjini smo branioci,
Roditelji-hranioci!

MATI:

Udes nas nemilo cuška!

OTAC:

Propade sin naš Petruška!

MATI:

Gle, neki prolaznik muški!
Sličan je našem Petruški!

OTAC:

Oprostite, imam jedinca-ljubimca.
Malo ste nalik na mojeg mezimca.
Ne bih vas htio vr'jeđati, ne.
No slični ste kao kapljice dv'je.

PETRUŠKA:

Buljon, reportaž, konsome!
Mi ruski ne razume!

OTAC:

Oprostite, zabuna. Koje li štete!
Vidim, slabo razumijete.
Slab sam na očima, što ćete.
Kad ostariš, jao, svako zlo će te.

Dolazi sladoledar s milicionarom.

SLADOLEDAR:

Milicionaru! Oj!
Nabijte revolver svoj!
Ako možete, i pušku!
Ustr'jelite vi Petrušku!
Osramotio me javno, do groba!
Robu mi pokvario! Joj, moja roba!
Sav mi se sladoled smlačio!
Za sve, što sad sam naznačio,
Mjeseca tri je zaslužio,
I još bih mu zatvor produžio!

PETRUŠKA

Šifon, saten, radame!
Ruski ja ne razume!

SLADOLEDAR:

Svejedno, u bajbok češ uski,
Naučit češ tamo i ruski!

Dolazi čovjek u kupaćim gaćicama.

ČOVJEK U KUPAĆIM GAĆICAMA:

Milicionjer!

Ja — Francuz-inženjer!

Ja se kupal u Kružni kanal,

Kanalj pantalon ukral!

I sat, i žaket, i paljto!

Na mene ostalo samo to!

(Gleda Petrušku.)

Tko je to? Pardon!

Moj paljto sad ima — on!

PETRUŠKA:

Vaš je? Ja i volim.

Evo vam ga, molim.

ČOVJEK U KUPAĆIM GAĆICAMA:

A ovaj pantalon?

PETRUŠKA:

Izvolite. Pardon.

Vidim hlače iznenada.

Nigdje gazde. Što ću sada?

Mislim, taj je već preko granice.

Nosi to do milicijske stanice.

MILICIONAR:

To je očit kažnjiv čin.

Vaše ime? Čiji sin?

Dosad kažnjen ili ne?

Stan, adresa, godine?

PETRUŠKA:

Pardon, melon, peti!
Kod drugog pitaj ti!

MILICIONAR:

Što tu igraš inozemca!
Petruška si — zvrk bez premca!
Te knjižice uzmi prašne!
Bile su kod svinje strašne!
Danguba si ti, Petruško!
Tri si sata samo šuško,
Na četvrti došo kasno,
S petoga si nesto, jasno!
Na šestom si drugu smeto,
Sa sedmog si... vidi peto!
Na nogomet s osmog pošo,
Na deveti nisi došo!

RODITELJI:

Oprostite Petruški,
Zvrku, šuški-buški!
Nemojte ga!
Pustite ga!

MILICIONAR:

Pustit ću ga ovaj put,
Jer je malen, zelen, žut.
Pustit ću ga, nego što!
Al' ću školi javit to:
Na nj da pazi svaki tren,
Da ne luta besposlen!

DRVENI DVORAC

U polju stoji drveni dvorac. Iz močvare je iskočila žaba. Ona kuca na vratima dvorca.

ŽABA:

U polju je dvorac snen,
Dvorac snen.
Dvor je čvrsto zabravljjen,
Zabravljjen.

Daj, popusti, bravo, daj!
Pusti, daj!
Otvoraj se, dvorče, haj,
Otvoraj!

Tko, tko
U dvorcu stanuje?
Tko, tko
U niskom stanuje?

Ja ću, žabica-kvakuša, živjeti tu!

Ulazi u dvorac, namješta zastore na prozorima i loži vatru u peći. Prema dvorcu trči miš.

MIŠ:

Kakav je to dvorac, ha?
Ide dim iz dimnjaka.

Tko, tko
U dvorcu stanuje?
Tko, tko
U niskom stanuje?

ŽABA:

Ja sam žabica-kvakuša. Tko si ti?

MIŠ:

Ja sam mišić-rupičić,
Daj mi u dvor, no,
Da smo zajedno!

ŽABA:

Dobro, ulazi!

Poljem korača pijetao.

PIJETAO:

Kakav je to dvorac, ha?
Ide dim iz dimnjaka.
Unutra je sv'jetlo, gle —
Ima l' koga tu il' ne?

Tko, tko
U dvorcu stanuje?
Tko, tko
U niskom stanuje?

ŽABA:

Ja, žabica-kvakuša.
Tko si ti?

PIJETAO:

Pjetlić sam pravi,
S češljem na glavi,
S crvenom bradom,
Stupam s paradom.

ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА
"РАДОЈЕ ДОМАЊИЋ"
ЛЕСНОВАЦ

S vama bih se htio združiti,
Ja ću vam pošteno služiti,
Spavat ću vam
Na dvorištu,
Pjevat ću vam
Na buništu:
Kukuri-ku!

ŽABA I MIŠ:

Добро, ulazi!
Iz šume se dogegao jež.

JEŽ:

Kakav je to dvorac, ha?
Ide dim iz dimnjaka —
Tu se objed kuha, gle —
Ima l' koga tu il' ne?

Tko, tko
U dvorcu stanuje?
Tko, tko
U niskom stanuje?

ŽABA:

Ja, žabica-kvakuša.

MIŠ:

Ja, mišić-rupičić.

PIJETAO:

Ja, pjetlić pravi, s češljem na glavi.
Tko si ti?

JEŽ:

Jež sam vrste prave —
Ni nožica ni glave.
S vama bih se htio združiti,
Kao stražar kod vas služiti.
Jež je rod stražara
Da mu nema para!

ŽABA, MIŠ I PIJETAO:

Dobro, ulazi!

U dvorcu svi rade i pjevaju:

U polju je dvorac snen,
Dvorac snen,
Ni velik ni premalen,
Premalen.

Miš-rupičić
Mlati tu
Pšenicu,
Žaba-kvakva
Peče tu
Pogaču.

Pjetlić tu
Na prozoru
Svira iz duše,
I u harmoniku puše.

Jež je siva
Kugla živa:
Stražar ljut,
Čuva dvorac,
Svaki kut.

K vratima dvorca dolazi vuk.

VUK:

Kakav je to dvorac, ha?
Ide dim iz dimnjaka,
Pjetlić pjeva na dvorištu,
Jež se svio na stubištu.

Tko, tko
U dvorcu stanuje?
Tko, tko
U niskom stanuje?

ŽABA:

Ja, žaba-kvakuša.

MIŠ:

Ja, mišić-rupičić.

PIJETAO:

Ja, pjetlić, zlatni češljic.

JEŽ:

Ja, jež vrste prave,
Ni nožica ni glave.
Tko si ti?

VUK:

Ja sam vuk,
Zubi — hruk!

ŽABA, MIŠ, PIJETAO I JEŽ:

Kakav pos'lo znaš obavljat?

VUK:

Loviti
Miševe slabe,
Daviti
Kvakuše žabe,
Ježeve derati,
P'jetlove žderati!

ŽABA, MIŠ, PIJETAO I JEŽ:

E, onda te ne puštamo! *sv*

Zabavljaju dvorac. Pojavljuje se lisica.

LISICA:

Zdravo, vukane mrk,
Zubima krk!

VUK:

Zdrava bila, riđo, ti!
Drago mi te vidjeti.
Bi li dobro kusala,
Sa mnom kolač kusala?

Vidiš li taj dvorac snen,
Dvorac snen,

Ni velik ni premalen,
Premalen?
Miš-rupičić
Mlati tu
Pšenicu,
Žaba-kvakva
Peče tu
Pogaču,
A p'jetao s igličem,
Bodljikavim ježićem,
Reže slaninu
Oštrim nožićem.

Ali nama dvoma brane ulaz, mila —
Pred nama je družba vrata zabravila!

LISICA:

Gdje je medvjed Mišo? Da naiđe samo!
Zajedno da vrata otvorimo tamo!

VUK:

Tražimo ga, riđo, usred tavnih šuma.
Ah, gle, gle, već ide, evo k nama kuma!

Iz šume izlazi medvjed lomeći grmlje.

MEDVJED:

Medo traži šumski panj,
Tamo ima meda za nj.
Kus'o bih i meda ja —
Gdje ga ima, lijo, a?

LISICA:

Vidiš li ti dvorac snen,
Dvorac snen,

Ni velik, ni premalen,
Premalen?
Miš-rupičić
Mlati tu
Pšenicu,
Žaba-kvakva
Peče tu
Pogaču,
A p'jetao s igličem,
Bodljikavim ježićem,
Reže slaninu
Oštrim nožićem.

Ne bi li ti htio
Potražiti
Pijevca,
Razblažiti
Crijevca
Pijetlovim drobom?

MEDVJED:

Pa naravno! Što tu treba zborit?

LISICA:

Valja, Mišo, vrata tu otvorit.

(lupa na vratima.)

MEDVJED:

Ej, domaći!
Otvorite žurno,
Inače vrata
Razvalismo burno!

MIŠ I ŽABA:

Mišo, polako,
Ne lupaj tako —
T'jesto će nam s peći
Pasti, na pod leći!

JEŽ:

Želiš li se ti
Pljačkom baviti,
Znat ćeš, tko sam ja,
Čuvar ježonja!

PIJETAO:

U dvorac glave
Ne turaj ti!
Kikiriki!
Ili ću te namah
Priklat ostrugama!

MEDVJED:

Domaći ne će
Da otvore gladnu.
Domaći ne će
Da objed mi dadnu.

LISICA:

No, Mišo, no,
Leđima se upri!
No, Mišo, no,
Vuka sad podupri!

Upremo li složno,
Ja, pa ti, i ti,
Vrata ćemo lako
Mi otvoriti!

Vuk se upro o vrata, medvjed o vuka, lisica o medvjeda.

MEDVJED:

Čuješ li, lisice,
Kako već škripaju daščice?

VUK:

Nisu to daščice, već to koščice
Pucaju!
Oh, zgnječio me medo, nema duše, nema!
Bez objeda ću ostati, smrt se meni sprema!

Vuk bježi u šumu.

LISICA:

Zabavljen je čvrsto dvorac. Tko će ući?
Ne ćemo se moći nas dvoje provući.

MEDVJED:

Što ćemo sad, lijo, reci, draga, no?

LISICA:

Glas ćemo promjeniti, eto, Mišo, što:
Popnimo se sad na jelu, srca smjela —
Ti ko bumbar pjevaj, ja ću kao pčela.

Penju se na jelu nasuprot prozora.

MEDVJED I LISICA (*brundajući*):

Tko, tko
U dvorcu s-stanjuje?
Tko, tko
U niskom s-stanjuje?

ŽABA:

Ja, žaba-kvakuša.

MIŠ:

Ja, mišić-rupičić.

PIJETAO:

Ja, pjetlić pravi, s češljem na glavi.

JEŽ:

Ja, jež vrste prave,
Ni nožica ni glave.
Tko ste vi?

LISICA:

Kosmata sam, mala pčela,
Meda sam vam donijela.

MEDVJED:

Riđ sam bumbar teška t'jela,
Poda mnom se svija jela!

ŽABA:

Da vjeruješ na r'ječ samo!

MIŠ:

Ne, mi nikog ne puštamo!

PIJETAO I JEŽ:

Pčela, bumbar svud će proći
I kroz procjep u dvor doći.

MEDVJED:

Ah, da mi je pojest nešto!
Hajd, kušat ću proći vješto.

Spušta se s jele i tura šapu pod vrata.

Zapeo sam, jao nozi!
Draga lijo, daj pomozi!

PIJETAO:

Kukuriku! Svi na tata!
Tat se šulja ispod vrata!
Sivi ježu, brže, daj,
Oštri nožić, a-jaj-jaj!
Daj mi žarač, žabo, brže,
Nek se tatu pete prže!

MEDVJED:

Bojim se žarača! Oj!
Lisice, pomozi, joj!

LISICA:

Dobro, medo, ostaj tu,
Trčim već po lopatu.
Iskopat ću jamu tebi,
Pa ćeš šapu uvuć k sebi.

Sakriva se u grm, gleda, što će biti.

PIJETAO (*uzletjevši na plot*):

Kukuriku! Svi na vrata!
Tat se šulja ispod vrata!
Buljooka žabo! Gle je!
Tvoj veliki pehar, gdje je?
Nosi vodu, brže, haj!
Nespretnjaka polij, daj!

Polijevaju medvjeda.

MEDVJED:

Pomoć! Pomoć! Stražo! Oj!
Grcam, šmrcam, tonem! Joj!

Trza se kao na žeravici, izvlači nogu ispod vrata.

Noga mi je vani, na,
A sada — put brloga!

*Bježi hramljući. Pijetao na plotu viče. Kukuriku!
Iz grma izlazi lisica.*

LISICA:

Ah, ti, Petko,
Ti si junak slavan!
Zar je netko
Tebi možda ravan?
Na te se
Medo
Digao,
Al' si ga
Svladat
Stigao.

PIJETAO:

Krivotogi,
Kosmati

Na me se
Digao,
Al' sam ga
Svladati
Stigao!

ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА
"РАДОЈЕ ДОМАНОВИЋ"
МЕСНОВАУ

LISICA (*govori tiše*):

Ah, ti, Petko,
Hrabar si pjetlić!
U tebe je
Zlačani češljic!
Svi zavide
Tvojoj bradi,
Znamo.
Ljepotane,
Daj sleti
Amo!

(*Još tiše*)

U tebe su
Poširoka
Krila ta,
I malo si
Orlu sličan,
O, pa da!

Pijetao se spušta s plota i prilazi k lisici.

PIJETAO:

Ne čujem te, lijo,
Daj proslovi.
Na koga sam nalik,
Daj ponovi!

LISICA:

P'jetlu si sličan, sebi, pa da!
Drob ću ti pojesti, eto, sad na!

Hvata ga.

PIJETAO (*žalobno*):

Ah! Jao! Zgrabi me lija!
Nosi me u šumu prija!
Ježu, dragi brate moj,
Hvataj brže žarač svoj!
Lopatom po liji zloj!
Udari po repatoj!

JEŽ (*dokotrlja se ravno pred noge lisici*):

Bodljikavi jež sam ja!
Ne ćeš kliznut, ne, ha, ha!
Krzno ću ti probit, znaj,
Pjetlića mi smjesta daj!

Tuče se s lisicom.

LISICA:

Ah, ti, ježu,
Sivi ježu,
Bodljike me tvoje režu!
Ti se smiluj
Krznu mome,
Ja opraštam
P'jetlu tvome!

Ispušta pijetla i bježi.

PIJETAO (*ustajući*):

Kukuriku! Moje kosti!
Ti kljakavcu gr'jeh oprosti!

Ja sam krivac, krivac smjeran!
Ja sam bio lakovjeran!

JEŽ:

Ne tuguj mi, Petko, ti,
Još ćeš mi poživjeti.
Glava nije pala nice,
Sve ostalo tek su — trice!

Uzima pijetla pod krilo i vodi ga u dvorac.

ŽABA, MIŠ, PIJETAO, JEŽ (*pjevaju u dvorcu*):

U našem dvorcu blagdan je danas,
Ples uz harmoniku, radost je za nas.
Prognasmo medvjeda u šumu, da,
Uteče lija bez repa, ha, ha!
Uteče lija bez repa, he, he!
Čuda se zbivaju u nas, zar ne?

ŽABA:

Hajde, Petko, zapleši nam ti,
Ti si bar dobro obuven, hi, hi!

MIŠ:

Žabo, zapleši nam s pjetličem, no!
Zajaši ježa, poleti, ho, ho!

JEŽ:

Ne valja jahati na meni tu,
Imam na leđima branu, hu, hu!

Plešu.

SVI:

Sad nek spava dvorac snen
Sve do jutra, zabravljen.
Bit će budan samo jež,
Ostali u krevet, bjež'!
Jež će mlatom mutit muk,
Da ga čuje medvjed, vuk,
I da liju prasak suhi
Protjera u guštik gluhi!

RASTRESENJAK

Rastresenjak bio, joj!
U ulici Bazenskoj!

Na postelji jutros stade
Košulju navlačit. Jade!
U rukave tura ruke —
A bile su — hlače... Muke!

Rastresenjak, oj, oj, oj,
U ulici Bazenskoj!

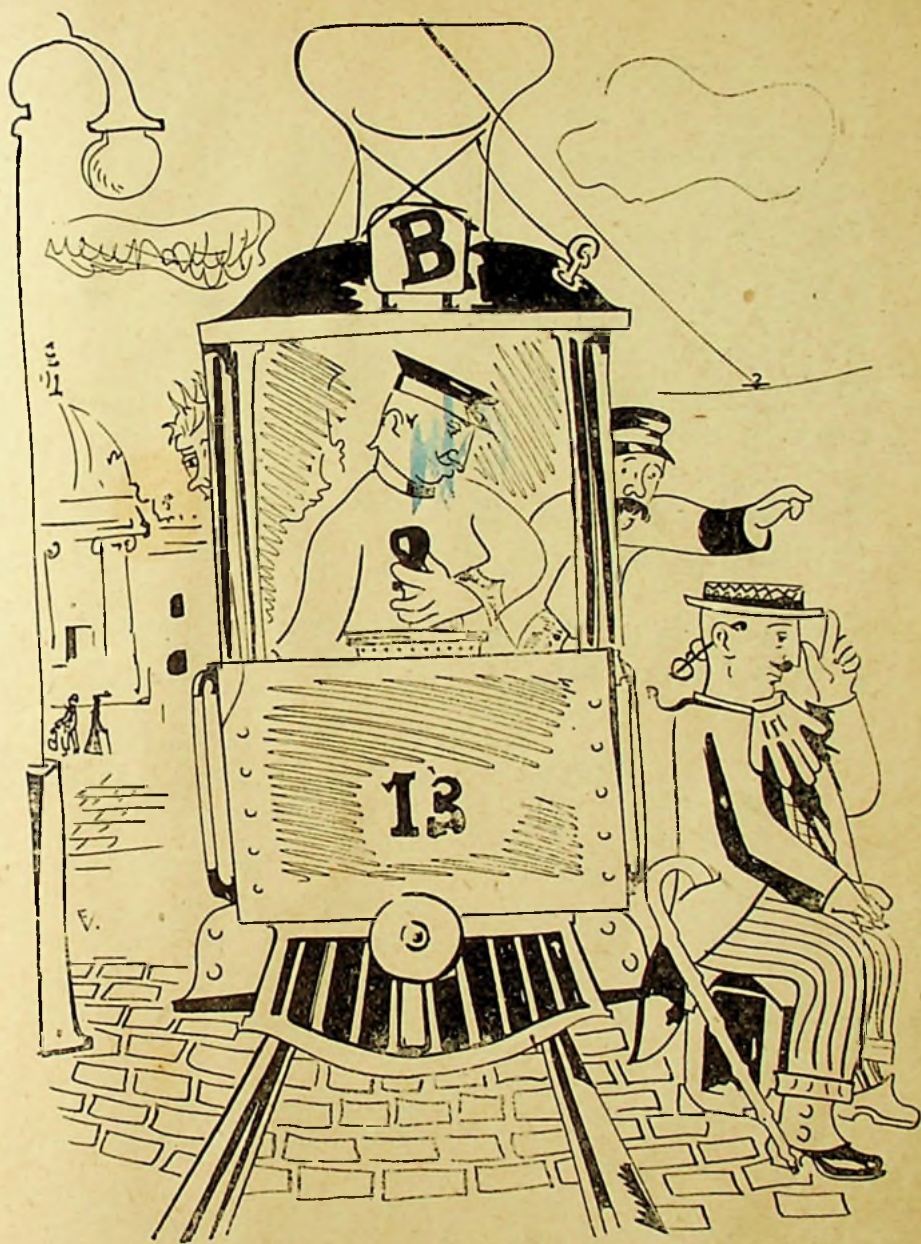
Ogrtač mu već u ruci,
Al' mu kažu: ženin, svuci!
Sad navlači još gamaše,
Al' mu kažu: nisu vaše!

Rastresenjak, oj, oj, oj,
U ulici Bazenskoj!

Mjesto kape — vidi slavlja! —
Na glavu čak tavu stavlja.
Na nogu vam, hi, hi, hi!
Rukavicu navlači!

Rastresenjak, oj, oj, oj,
U ulici Bazenskoj!

A jedno slavno več
Na kolodvor će bome.
U tramvaju tad reče
Vozaru tramvajskome:

— Dubokouvaženi t
Vagonovažaru!
Vagonouvaženi
Dubokovažaru!
Moram sići, vr'jeme hiti!
Eh, tu nema zbora!
Trebalo kod tramvora
Kolovaj zaustaviti!

U čudu je vozar bio,
Tramvaj se zaustavio.

Rastresenjak, oj, oj, oj!
U ulici Bazenskoj!

X

ŠKOLSKI DNEVNIK

Došo kući đaćić-revnik,
U ladicu tura dnevnik.

— Gdje je dnevnik? — pita mati.
Mora dnevnik mami dati.

Materi se uzdah ote.
Vidi: »slabo«. Oh, strahote!

Tu se sad i otac stvori,
Veli strogo: — Odgovori,

Zbog čega to? Zbog sitnice?
— Taj je drugi red zbog ptice.

U bilinstvu ja sam slab,
Nazvah pticom baobab.

— Za to — veli mama strogo —
Čak i drugi red je mnogo.

— Ta ocjene nema manje —
Muca mališ, tiše, tanje.

— A zbog čega »loše«, a? —
Pita sestra starija.

Treći red sam danas bio
Zbog klokana uhvatio.

Za klokana rekoh, mama,
Da raste na gredicama.

Otac viknu: — Zbori, žabo!
Zbog čega to treće »slabo«?

— Mislio sam za katetu
Da je r'jeka na tom sv'jetu.

— A četvrto »jedan«, a?
— Zato, što Pahom i ja

Nismo zebru dobro znali
Pa smo zebru kukcem zvali.

— Oh! A peto? — mati lista,
A teka baš nije čista.

— Morao sam glavu trti,
Još mi se u glavi vrti:

A račun mi ipak dao:
Dva rudara i pol, jao!

— No, a šesto? Zašto to?
— Pita otac srdito.

— Učo baca pogled kos,
Pita: gdje je Kanjin nos?

A ja ne znam, gdje je Kanjin,
Pa pokažem svoj i Tanjin.

— Baš si pravi đak i revnik! —
Uzdahnuvši reče mati.
— Uzmi taj svoj strašni dnevnik,
Danas ne ćeš večerati!

Gladan leže sin i usnu,
Al' se spremile,
Da ga muče čak i u snu,
Slike nemile.

U grmlju ti zebre zuje —
Stani pa se divi!
Na gredama cvatu, buje
Klokančići živi!

Po Kanjinom nosu rujnom
Skače žabac slab,
A nad tropskom šumom bujnom
Kruži baobab!

Treći san je još i teži:
Usred guste trave
Nesretni naš rudar leži,
Bez nogu, bez glave!

Prizor taj, bez suza, jao,
Tko bi gledat mogo?
— Tko je polu odrezao? —
Netko pita strogo.

— Krivac taj, od sviju krivlji,
Mora platit, rode! —
Vodeni konj riknu divlji
Jurnuvši iz vode.

— Od njega će ostat prah! —
Kriknu klokan s l'jehe.
Baobab u isti mah:
— Platit će za gr'jehe!

Skočio je đaćić-revnik.
Tek je sanjo sve to...
Na stolcu je zgužvan dnevnik,
Ko jučer. No, eto!

Тош је да књи
и се преба добр
да се мува да
никог не поуена

Крај

W

POŠTA

Borisu Žitkovu

I

Netko kuca. Tko je? Tko je?
Nosi torbu. Što je? Što je?
Nosi broj pet na kaputu
I sa štitom kapu žutu.

Nasmijan je, nije oštar.
    To je on,
    To je on,
Lenjingradski poštar.

Danas
On ima,
Raznosi
Svima
U hitrom skoku
Pisama mnogo
U torbi o boku:
Iz Taškenta,
Iz Taganroga,
Iz Tambova,
I još mnoga
Iz Rostova.

Naš je poštar vrlo vr'jedan,
Trči s torbom, makar žedan:
U sedam je puna bila,
U deset je smršavila,
A u dvanaest eto prazne —
Sve u ruke predo razne.

II

— Preporučno iz Rostova
Za Borisa, za Žitkova
— Preporučno za Žitkova?
Oprostite, nije davno,
Jučer baš u London ravno
Avionom oputova!

III

Žitkov u tuđini
Sad putuje zrakom,
A zemlja u susret juri.
No već za Žitkovom
U Pullmanu novom
To pismo u London se žuri.

Na polici stoje
Paketi. Njih broje,
Razređuju razumno, da.
Dva poštara snimaju
I glavama kimaju
Svu noć u vagonu: ta-ta...

Ta karta
Za Dubrovku,
Taj omot

Za Pokrovku,
Te novine
Na grad Rostov vam glase,
To pismo čeka
Bologoje,
A preporučno, to je —
Za inozemstvo, zna se.

IV

Pismo
Samo
Ne ide nikamo.
Primi li ga
Sanduk-žara,
Pretrčat će,
Preletjeti,
Preploviti
Tisuće kilometara.

Lako je pismu
Vidjeti sv'jeta —
Ne treba ono
Putnog biljeta.
Za sitan novac prođe
Taj zal'jepljeni putnik
S markicom u uglu
Svu zemaljsku kuglu.
A putem nije
Ni gladno ni žedno,
Ponavlja ti
Samo jedno:
Preporučeno,
Engleska,

London,
14, Bobkin street.

ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА
„РАДОЈЕ АСМАНОВИЋ“
ИРЕХОВАЦ

V

Autobusi jure,
Pošiljke se žure.
Njišu se na krovu
Oglasi i zovu.

Vozar viče iz svog kuta:
— Bobkin street! Svršetak puta!

Niz Bobkin street, niz Bobkin street
Korača žurno mister Smith.
Na glavi kapa plava,
Figura — motka prava.

Gle, našao je kućni broj,
Već zvoni čvrsto mister moj
I spretno sriče slova:
— Za mistera Žitkova.

Sad pazikuća, ljut ko ris,
Tu prezime i ime štije
I govori: Žitkov Boris
Otplovio put Brazilije!

VI

Sad će znak sirene,
Da parobrod krene,
Čim minuta mine,
Čim prtljagom putnici
Ispune kabine.

U kabinu
Straga
Ne ide prtljaga.
Tamo ide
Štošta:
Poštari i pošta!

VII

U brazilskom se suncu kupa
Baš pravi ljetni, sparni dan.
U sjeni palmi tromo stupa
Pismonoša don Esteban,

U ruci drži poštar spremni
Čudnovat list, sav zgužvan, žut.
Na marki žig je inozemni —
Ispunjava sav gornji kut.

Nad imenom ti piše ovo:
Adresat je u Lenjingrad
Iz Brazilije otputovo.
Stog pismo ide za njim sad.

VIII

Netko kuca. Tko je? Tko je?
Nosi torbu. Što je? Što je?
Nosi broj pet na kaputu
I sa štitom kapu žutu.

Nasmijan je, nije oštar.
    To je on,
    To je on,
Lenjingradski poštar!

Opet pruža vlastoručno
Za Žitkova preporučno.
— Za Žitkova?

Borise!

Primi i potpiši se!

IX

Skočio moj susjed preko:
— Zbilja pravo čudo neko!
Za mnom ti je pismo to
C'jeli sv'jet obletjelo:
Po moru me lovilo,
Amazonkom plovilo,
Išlo za mnom kopnom, vodom,
Vlakovima, parobrodom.

Preko mora, gora k nama,
Dospjelo do mojeg kata.
Svaka čast pismonošama
S tustom torbom oko vrata!

PRTLJAGA

U garderobi predavala dama

Uz veliku kriku

I viku:

Sliku,
Divan presvučen,
Kovčežić svučen,
Laganu putnu mrežu,
Košaru, nešto težu,
Pa kutiju od kartona

I konačno psića, uzor bon-tona.

Na postaji dami izdaše potom
Četiri zelene potvrde o tom,
Da primiše c'jelu prtljagu
Na vagu:

Sliku,
Divan presvučen,
Kovčežić svučen,
Laganu putnu mrežu,
Košaru nešto težu,
Pa kutiju od kartona

I psića, uzor bon-tona.

Gle, voze stvari na peron,
U otvoren bacaju vagon.
Gotovo! C'jela prtljaga — ho-ho! —
Sve je već tamo, i to:

Slika,
Divan presvučen,
Kovčežić svučen,
Lagana putna mreža,
Košara, nešto teža,
Pa kutija od kartona

I konačno psić, taj uzor bon-tona.

No već na prvi znak zvona
Uteče psić iz vagona.
Vide na postaji Lazno —
Jedno je mjesto tu prazno!
Nastade brojenje, vika:

Slika,
Divan presvučen,
Kovčežić svučen,
Lagana putna mreža,
Košara, nešto teža,
Pa kutija od kartona...
A gdje je sad kujica? Gdje je ona?

No, gle, u pravi čas:
Na pruži golem pas!
Hop! U prtljagu, bez vike,
Stavi ga tamo: kraj slike,
Lagane putne mreže,
Košare nešto teže,

Kartona,
Na mjesto psića dobra tona.

U Boldino vlak je već stigo.
Prtljagu je nosač sad digo
I nosi je, sav je u znoju.
Je l' sve na svom mjestu, na broju?

Čemu vika
I krika?
Tu je:

Slika,
Divan presvučen,
Kovčežić svučen,
Lagana putna mreža,
Košara, nešto teža,
Pa kutija od kartona

I pas... no bez bon-tona...

Psina riknu,
Dama kriknu:
— Gadovi! Tatovi! Hulje!
Pas je iz ulične rulje!

Uz viku
I kriku
Gurnula nogom:
Sliku,
I kovčežić svučen,
I divan presvučen,
I laganu putnu mrežu,
I košaru nešto težu,
I kutiju od kartona:

Dajte mog psića, uzor bon-tona!

— Na prtljažnoj potvrdi piše...

Dopustite, građanko, tiše!...

Čemu vika

I krika?

Tu je:

Slika,

Divan presvučen,

Kovčežić svučen,

Lagana putna mreža,

Košara, nešto teža,

Pa kutija od kartona

I konačno... psetance, uzor bon-tona...

No sudite mirno, bez strasti:

Psić je mogo

Putem mnogo

Ponarasti!

PRIČA O GLUPOM MIŠIĆU

Mišica u rupi pjeva:

— Šuti, spavaj, mali moj!
Dat ću tebi koru hljeba,
Kus svjećice bit će tvoj.

Mali mišić majku kori:

— Pretanko mi glas tvoj zbori.
Zato, majko, ti ne pišti,
Već dadilju meni išti.

Otrčala mišja mati,

Stala patku s vode zvati:
— Dođi, tetko patko, ti
Moje malo zibati.

Stala pjevat tetka patka:

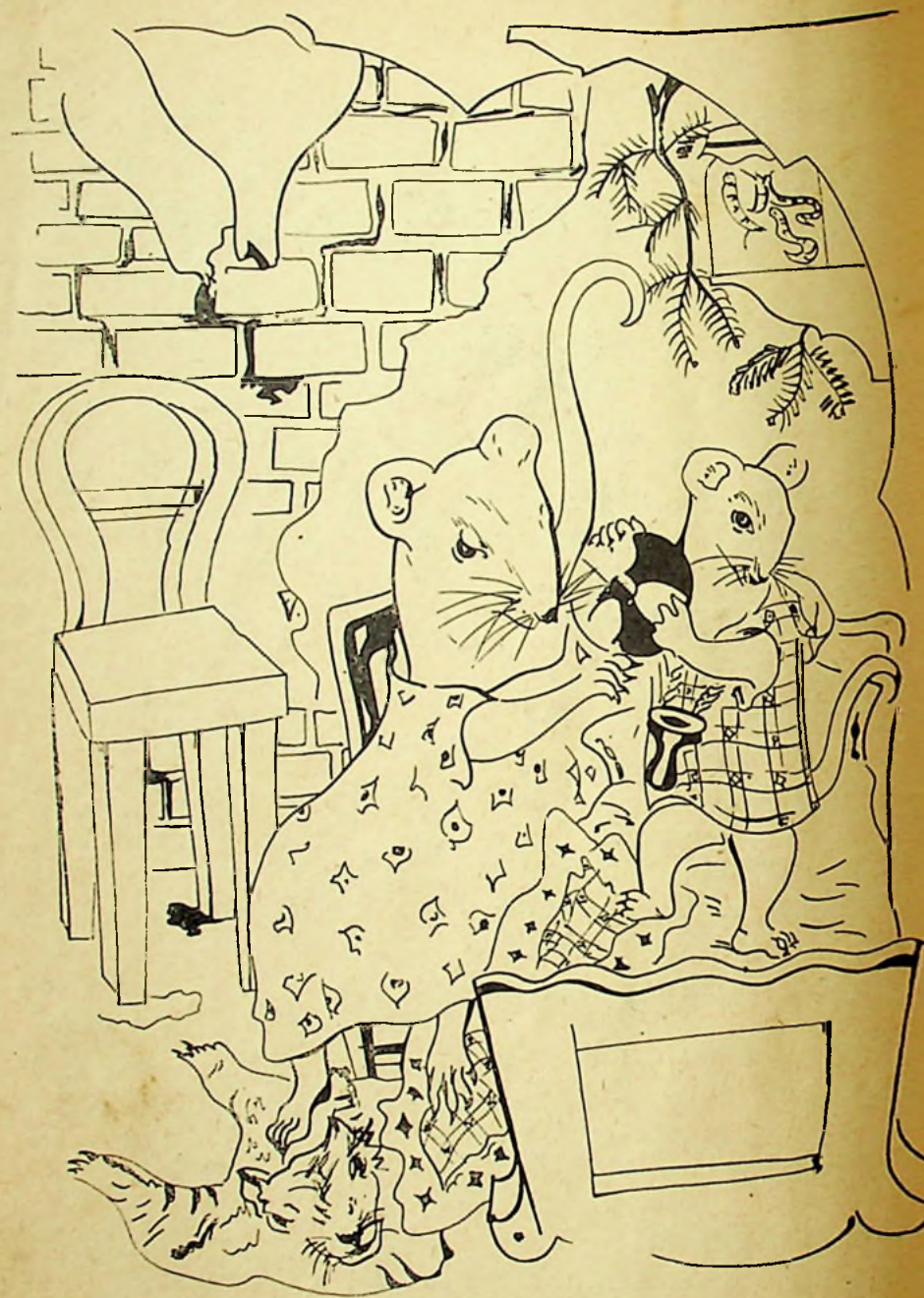
— Ga-ga, haji, dušo slatka!
Čim se spusti kiša prva,
Naći ću ti sočnog crva!

Glupi mali mišić moj

Odgovara sanen njoj:
— Nije l'jep tvoj glas, hi, hi!
Preglasno mi pjevaš ti!

Otrčala mišja mati,

Stala žabu s vode zvati:

Dođi, tetko žabo, ti
Moje malo zibati.

Stala žaba važno kvakat:
— Kva-kva, nemoj, dušo, plakat.
Spavaj mi do novog jutra,
Dat ću ti komarca sutra!

Glupi mali mišić moj
Odgovara sanen njoj:
— Nije l'jep tvoj glas, hi, hi!
Predosadno pjevaš ti!

Otrčala mišja mati,
Kobilu je stala zvati:
— Dođi, tetko Mico, ti
Moje malo zibati.

— Spavaj slatko, i-ha-ha! —
Pjeva zločku kobila.
— Lezi na bok, dat ću tebi
Vreću zobi, kako ne bi!

Glupi mali mišić moj
Odgovara sanen njoj:
— Nije l'jep tvoj glas, hi, hi!
Strahovito pjevaš ti!

Otrčala mišja mati,
Stala štuku k sebi zvati:
Dođi, kumo štuko, ti
Moje malo zibati.

Sad mišiću pjeva štuka,
No ne čuješ zvuka! Muka!
Otvora ti usta samo,
No ne čuješ ništa tamo.

Библиотека
Иркутского
Государственного
Университета

Glupi mali mišić moj
Odgovara sanen njoj:
— Nije l'jep tvoj glas, hi, hi!
Pretiho mi pjevaš ti!

Otrčala mišja mati,
Stala mačku k sebi zvati:
Dođi, tetko maco, ti
Moje malo zibati.

Pjeva mačka, blago sili:
— Mjau, mjau, spavaj, mali, mili!
Mjau, mjau, dođi mišiću,
Lezi tu, na postelju!

Glupi mali mišić moj
Odgovara sanen njoj:
Krasan je tvoj glas, hi, hi!
Baš mi slatko pjevaš ti!

Dotrčala mišja mati,
Mišića je stala zvati,
No tišina svud je n'jema,
I mišića nigdje nema...

MACAN BRKO

Bila djevojčica. Kako se zvala?

Tko ju je zvao,

Taj je i znao.

A vi to ne znate.

Koliko godina curici bilo?

Koliko ljeta,

Toliko ljeta —

Ne teče joj trideset peta,

Tek četvrtu godinu šeta.

I bio je kod nje... Bio je... Tko?

Mrko,

Brko,

Isprugani zvrko.

No, tko je to bio? Pa mačić.

Stala djevojčica mačića stavljati u postelju.

Evo ti pod lopaticu

Gore, na tu perinicu,

Još i čistu ponjavicu.

Pod ušesa evo k tome

Jastučice b'jele bome.

Konačno pokrivač gore,
Pa spavaj do rane zore.
Stavila je mačića u postelju, a zatim je otišla na večeru.

Dolazi natrag — što je?

Na jastuku
Rep-resa,
Na ponjavi
Ušesa.

Zar se tako spava? Prevrnula je mačića, stavila ga,
kako treba:

Ispod leđa
Perinicu,
Na perinu
Ponjavicu,
A pod uši
Jastuk k licu.

Nato je pošla na večeru. Dolazi opet — što je?

Nema tu ni
Perinice,
Nema tu ni
Ponjovice,
Ni jastuka nema tu.
A moj vajni Brko,
Isprugani Mrko
Pošao pod postelju.

Zar se tako spava? Gle ti glupoga mačića!

Prohtjelo se djevojčici da okupa mačića.

Kus
Sapuna
Nabavila
I metlicu
Pribavila.
Iz kotlića
Vodice
Don'jela pol
Šalice.
Ne će Brko da se kupa,
Pobjego je, njuška glupa.

Gle ti glupoga mačića!

Stala djevojčica učiti mačića govoriti.

— Reci, Brko: ba-ki-ca.

A on veli: mjau.

— Reci, Brko: ko-njić.

A on veli: mjau.

— Reci: u-či-te-lji-ca.

A on veli: mjau.

— Reci mi: e-lek-tri-ka.

A on veli: mjau.

Sve samo mjau i mjau. Gle ti glupoga mačića!

U kući nije bilo miševa, no bilo je mnogo olovaka.
Ležale su na stolu kod tate i dospjele su mačiću u šape.
Skočio i uhvatio olovku poput miša.

Pa je guraj,
Pa je turaj

Pod stolicu,
Posteljicu,
Od stola do
Tabureta,
Od komode —
Duž parketa —
Do ormara.
Od ormara —
Zbog inata —
Sve do vrata.
Hopla! He!
Brzo, brže,
Hitrije!

Gle ti glupoga mačića!

Umotala djevojčica mačića u rubac i poslala s njim
u vrt.

Ljudi pitaju: — Tko je to?

A djevojčica kaže: — To je moja kćerkica.

Ljudi pitaju: — Zašto je u tvoje kćerkice sivo lice?

A djevojčica kaže: — Ona se već davno nije prala.

Ljudi pitaju: — Zašto su joj šape kosmate, zašto
ima brkove?

A djevojčica kaže: — Odavna se nije brijala.

Uto mačić hop! pa u trk! — i svi su vidjeli, da je
to mačić.

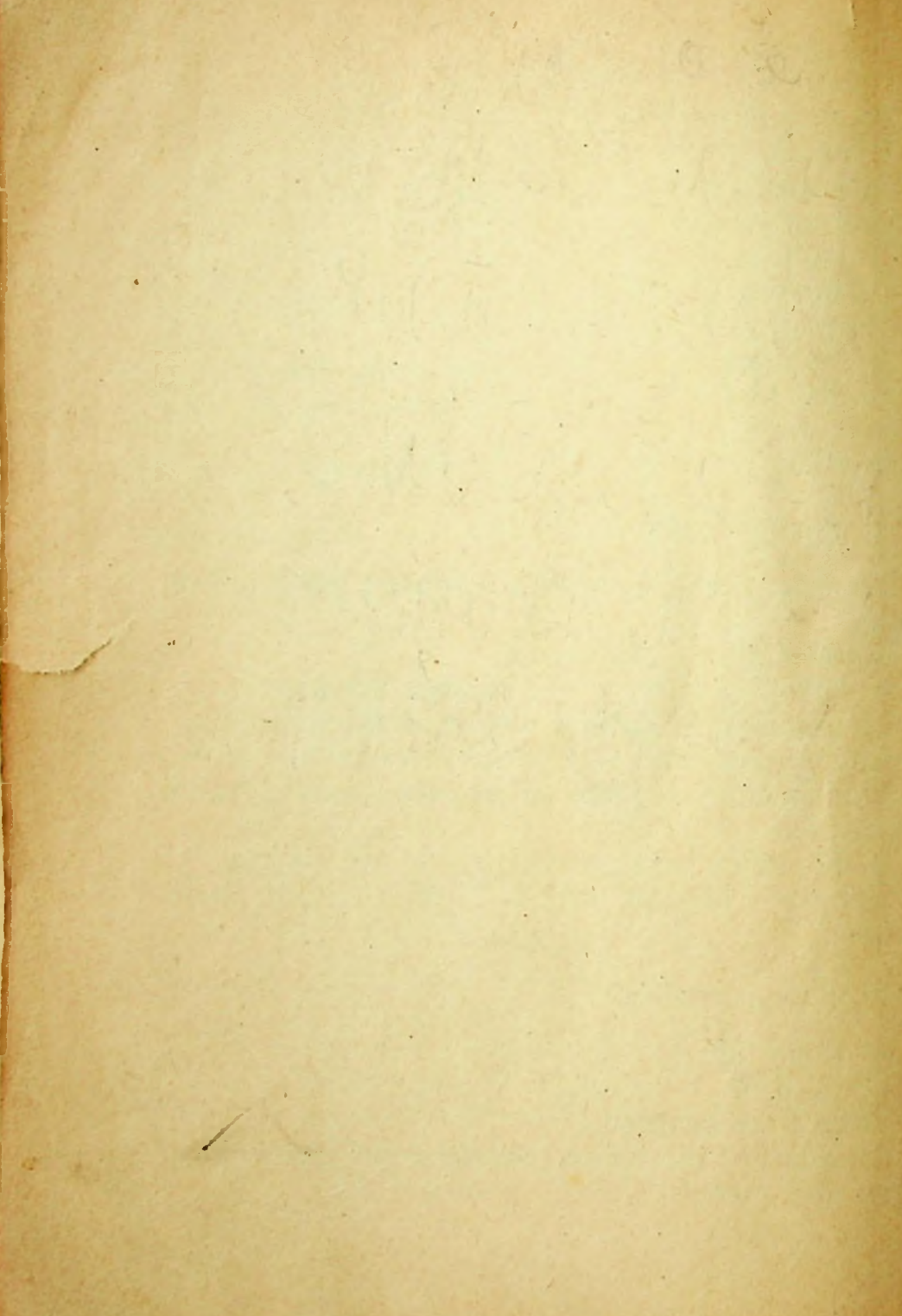
Gle ti glupoga mačića!

A drugo ljeto,

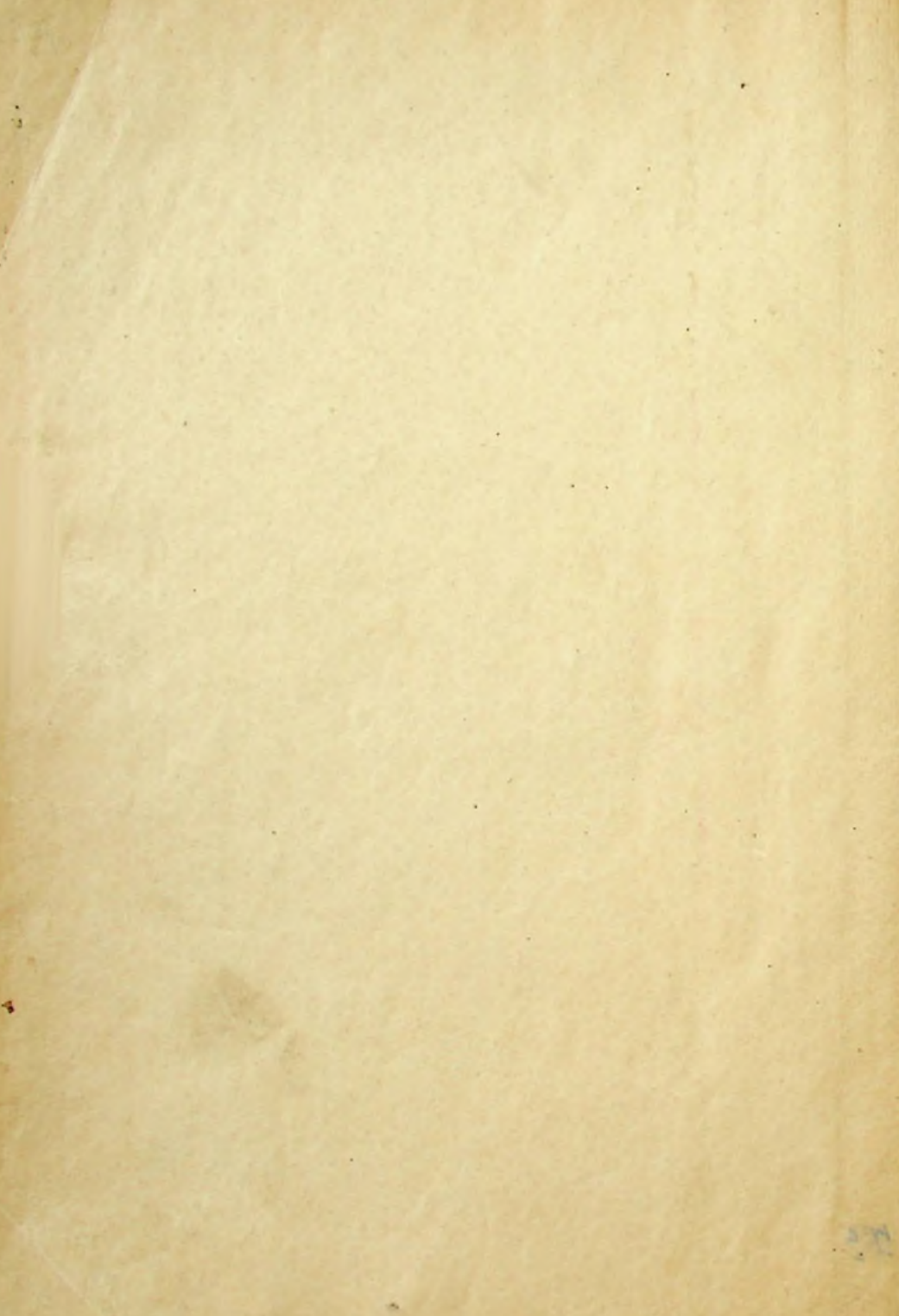
Drugi dan,

Posto Brko pametan.

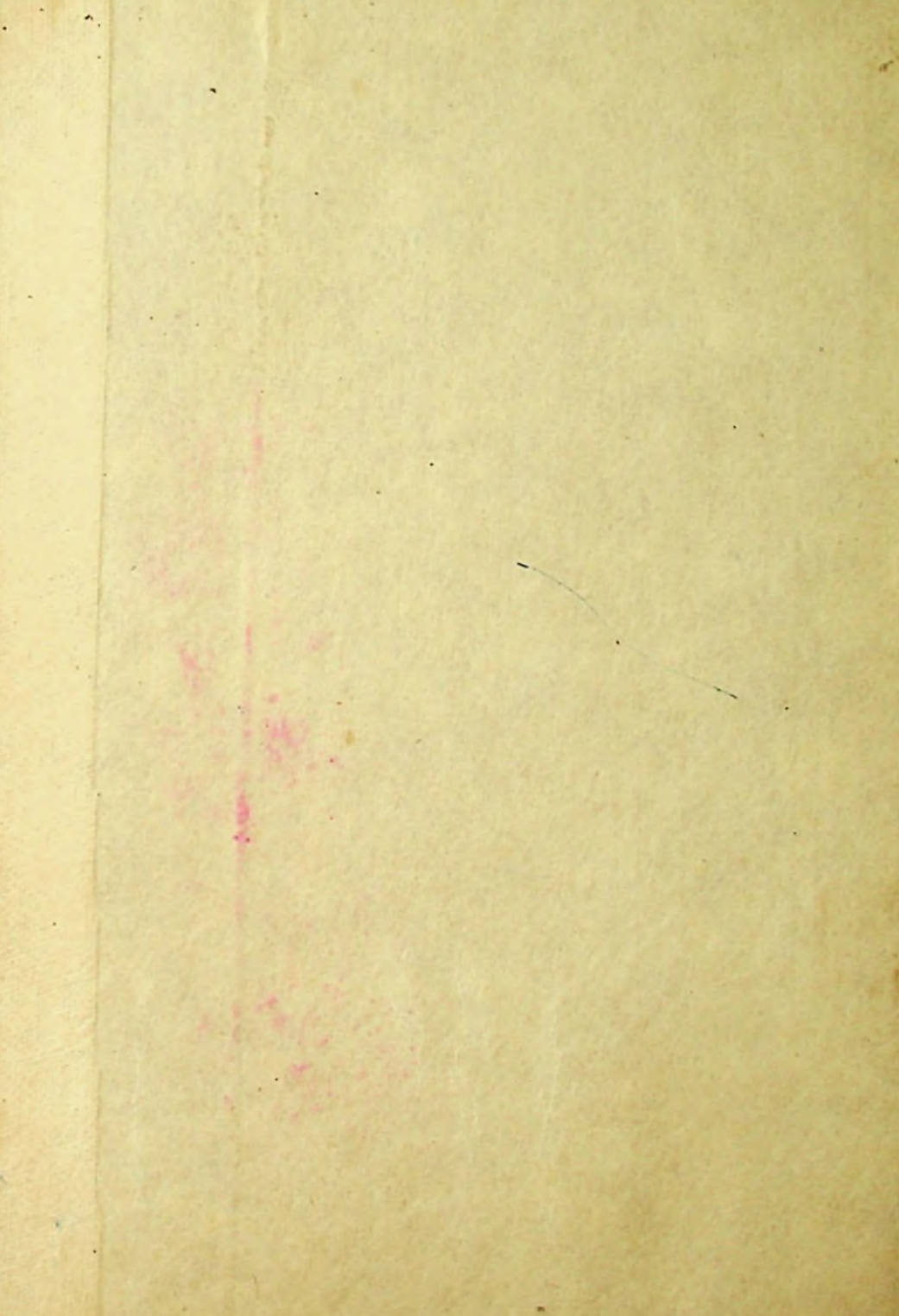
Narasla je i djevojčica, postala je još pametnija i
polazi prvi razred.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА
"РАДОЈЕ ДОМАНОВИЋ"

30 CP 821.161.1

МАРШАК С.

Petruška

ЛЕСКОВАЦ

